

Κριτική

“Strength through Unity, Unity through Faith.”

Όταν το Hollywood αποφασίζει να κάνει μία τέτοια στροφή στη θεματολογία του και να προβάλει ανοιχτά πλέον προβληματισμούς πάνω στην **απολυταρχοποίηση των καιρών**, τότε το αποτέλεσμα δεν μπορεί παρά να είναι ενδιαφέρον.

Το V for Vendetta αν και είναι μια ταινία δράσης που διαθέτει τη δομή ενός καθαρόαιμου blockbuster, δεν παύει να είναι και μία ταινία αμιγώς πολιτικού περιεχομένου. Στην εποχή της αποθέωσης της εικόνας, ακόμα και αυτού του είδους τα νοήματα ίσως χρειάζεται να ενδυθούν τον μανδύα του εντυπωσιασμού ως όχημα πρόσβασης στο ευρύτερο κοινό των multiplex.

Η ταινία διαθέτει έντονες συγκινήσεις και δυνατές ερμηνείες, αν και ο πρωταγωνιστής παραδόξως δεν εμφανίζει ούτε σε μία σκηνή το πραγματικό του πρόσωπο. Ο εξαιρετικός **Hugo Weaving** πλέκει έναν Μακβεθικό ρόλο, παίζοντας με τον τόνο της φωνής του, ενώ ο σκηνοθέτης αλλάζει έξυπνα γωνίες στον φωτισμό της μάσκας.

Γιατί όπως προφανώς έχετε ήδη πληροφορηθεί ο V φοράει μία εύθυμη, πορσελάνινη μάσκα, συμβολική της ταραγμένης ψυχосύνθεσής του. Από εκεί ξεκινάει να ξεδιπλώνεται η υπόθεση στο μελλοντολογικό έργο του **James Mc Teigue**.

Αντιεξουσιαστής σε βαθμό βεντέτας, ο αποκηρυγμένος ήρωας κόμικ παίρνει σάρκα και οστά (και μάσκα) στην μεγάλη οθόνη, υφαίνοντας ανατρεπτικά σχέδια σε ένα συνονθύλευμα καταστάσεων από το 1984, το Κουρδιστό Πορτοκάλι και το Fahrenheit 451. Στο πρόσωπο

της Evey (Natalie Portman) ο V βρίσκει έναν σύμμαχο που αντιπροσωπεύει τον καταλύτη μέσω του οποίου ξετυλίγει το κουβάρι των σκέψεών του στον θεατή.

Η ιστορία του **Guy Fawkes** στην Μεγάλη Βρετανία έχει γίνει σχεδόν ένας λαϊκός μύθος. Ο επονομαζόμενος και «πρώτος τρομοκράτης στην ιστορία» αποπειράθηκε στα **1605** να ανατινάξει με δεκάδες θαμμένα βαρέλια δυναμίτιδας το Κοινοβούλιο της Αγγλίας, κατά τη διάρκεια μιας ταραγμένης πολιτικά περιόδου, όπου οι ελευθερίες περιορίζονταν. Φυσικά τον συνέλαβαν και του επιφύλαξαν μία εντυπωσιακά εμπνευσμένη, όσο και σκληρή εκτέλεση. Κάθε χρόνο στην επέτειο της **5ης Νοεμβρίου**, χαρούμενοι Βρετανοί οργανώνουν γιορτές, γλεντούν, πίνουν και ρίχνουν ομοιώματα του Fawkes στην πυρά τραγουδώντας:

“Remember; remember the fifth of December,
Gunpowder, treason and plot,
I see no reason why gunpowder,
Treason should ever be forgot.”

Η ιστορία αυτή δίνει και στον V το έναυσμα για να κηρύξει τη δική του γιορτή. Παρόλα αυτά δεν γνωρίζω κατά πόσο η ταινία εκπλήρωσε τους στόχους της και πέρασε όσα ήθελε να περάσει σε κάποιο κοινό λιγότερο ανεκτικό στην πολιτική αντιπροπαγάνδα, όπως αυτά της Αμερικής και της Αγγλίας. Σε κάθε περίπτωση, για να εξασφαλίσει ούτως ή άλλως τα πολυπόθητα εισιτήρια, η ταινία προωθήθηκε σαν ένας κλώνος του Matrix, ακροβατώντας επικίνδυνα ανάμεσα στην ουσία και το θέαμα.

Πράγματι, οι συντελεστές είναι ουσιαστικά η ομάδα δημιουργίας του Matrix, αλλά αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι

κάθε φορά οφείλουν να αντιγράφουν τον εαυτό τους, ούτε και ότι τα χαρακτηριστικά σχόλια ορισμένων που την είδαν («Ε, δεν είναι και Matrix.») αντιπροσωπεύουν το πραγματικό περιεχόμενο του V for Vendetta.

Αυτή η ταινία είναι πολλά παραπάνω.

A shadowy freedom fighter known only as "V" uses terrorist tactics to fight against his totalitarian society. Upon rescuing a girl from the secret police, he also finds his best chance at having an ally.

Σκηνοθεσία

James McTeigue

Σενάριο

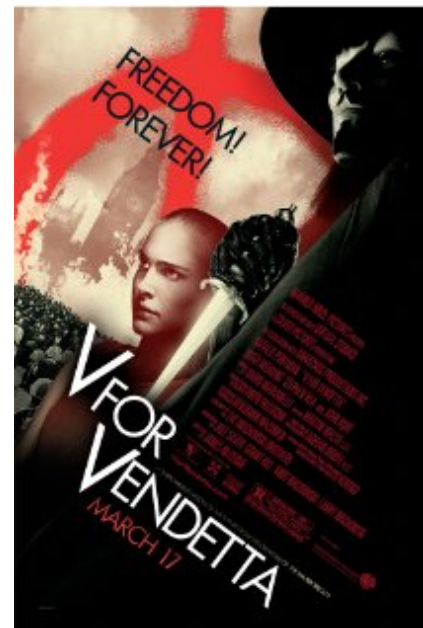
Andy Wachowski και Lana Wachowski

Παίζουν

Hugo Weaving,
Natalie Portman,
Rupert Graves

Παραγωγή 2005

Cine 80

Σάββατο 17 Νοεμβρίου 2012

Ώρα 6 μ.μ. στο σινεμά του σχολείου

(Προεσέλευση μέχρι τις 6 ακριβώς.
Η πόρτα του σχολείου μετά την ώρα προεσέλευσης
θα παραμείνει κλειστή)